

POSTANOWIENIE

Dnia 5 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2024 r. na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie D. K. , M. W. i M. N.

wniosków obrońców skazanych o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 3 października 2023 r., sygn. akt IV Ka 431/23, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Jaworze z 25 października 2021 r., w sprawie o sygn. akt II K 435/19, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wnioski złożone przez obrońców skazanych nie zasługują na uwzględnienie.

Instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero w istocie wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne

skutki (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2014 r., II KK 361/13, LEX nr 1427396).

Wskazać należy, że we wniosku obrońcy skazanego D. K. o wstrzymanie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności przedstawiono argumentację dotyczącą wątpliwości co do prawidłowości procedowania Sądu odwoławczego w zakresie poczynienia własnych, dowolnych ustaleń, a także (w pierwszej części uzasadnienia kasacji) złego stanu zdrowia skazanego. We wniosku obrońcy M. W. wskazano, że należy się liczyć z wysokim prawdopodobieństwem zasadności kasacji, a nadto rodzina oskarżonego zostałaby pozbawiona środków finansowych, oskarżony łoży bowiem na utrzymanie rodziny, w tym na potrzeby syna, który nadal się uczy. Natomiast obrońca M. N. wniosku w żaden sposób nie uzasadnił.

Argumenty te nie mogły jednak przekonać o konieczności zastosowania instytucji z art. 532 k.p.k.

Po pierwsze, samo powołanie się na treść zarzutów nie może być uznane za wystarczające do uznania, że konieczne jest wstrzymanie wykonania prawomocnie orzeczonej kary pozbawienia wolności. Nie mogą one bowiem automatycznie przesądzać o tym, że na pierwszy rzut oka istnieje podstawa do odstąpienia od domniemania trafności ocen i ustaleń przyjętych za podstawę prawomocnego wyroku już na etapie rozpoznawania niniejszego wniosku. Brak bowiem możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że *prima facie* zarzuty podniesione w kasacji wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej dotyczącej czynienia ustaleń faktycznych przez Sąd I instancji, że powinny one prowadzić do uchylecia wyroku Sądu odwoławczego.

Należy podkreślić, że przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być przecież całościowa i merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Po drugie, w zakresie argumentów obrońcy D. K. należało uznać, że również nie mógł być uznany za decydujący argument dotyczący złego stanu zdrowia skazanego. W opisie stanu zdrowia skazanego nic nie wskazuje na to, by

wykonanie prawomocnego wyroku pociągało za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki dla jego stanu zdrowia, zwłaszcza, że przebywając w warunkach zakładu karnego będzie on objęty opieką medyczną.

Po trzecie, w odniesieniu do wniosku obrońcy M. W. należy wskazać, że nie ulega wątpliwości, iż elementem kary pozbawienia wolności jest pozbawienie również możliwości zarobkowania w dotychczasowy sposób – zwłaszcza w zakresie wykonywanej do tej pory działalności przestępczej.

Podsumowując te rozważania należy dodatkowo podnieść co do sytuacji rodzinnej i osobistej skazanych D. K. i M. W., że okoliczności te mogą być wzięte pod uwagę w razie skorzystania przez nich z instytucji prawa karnego wykonawczego. Innymi słowy, tego rodzaju sytuacja może być ewentualnie podstawą w pierwszej kolejności do odroczenia wykonania kary bądź ubiegania się o udzielenie przerwy w jej odbywaniu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

(r.g.)